

yapım ihalesi restorasyonlar sırasında meydana gelecek zararlar ile tarihi olmayan sıradan yapılardaki imalat hatalarının aynı kapsamda değerlendirilemeyeceği davacı şirketin ihale konusu iş kapsamında sebep olduğu zararı yalnızca fiziksel anlamda giderdiği, işin geçici kabulünün yapılmış olmasının restorasyon işinin kusursuz olarak yapıldığını göstermeyeceği dolayısıyla kültür varlığının orijinalliğinin, enderliğinin ve sanatsal değerinin geri dönüşü olmayan bir surette

zarar görmesi gerçeğini değiştirmeyeceği öte yandan, davacının ödediği tazminat ile yalnızca fiziksel zararı giderebileceği hk (Danıştay K 451)

Danıştay 13. Dairesi'nin 11.01.2018 tarih ve E:2017/900, K:2018/150 sayılı kararı

İdareye ait ekonomik bir değerde, eksilmeye sebep olan her türlü fiil, zararı ortaya çıkarır. Zararın maddi zarar mı yoksa manevi zarar mı olduğu hususunda açıklık bulunmamaktadır. Somut uyuşmazlıklara bakıldığında genel olarak idareye verilen maddi zarar nedeniyle tesis edilen yasaklama kararları olduğu ve yargı önüne taşındığı görülmekle beraber, manevi zarara ilişkin Danıştay'ın şöyle bir kararı da bulunmaktadır:

“...Dosyanın incelenmesinden, “İstanbul Topkapı Sarayı, III. Ahmet Kütüphanesi Restorasyonu ve Teşhir Tanzim İşİ” ihalesinin davacı şirket

üzerinde kaldığı, taraflar arasında uygulama işlerine ait tip sözleşmenin 22.01.2014 tarihinde imzalandığı, ihale konusu iş kapsamında devam eden restorasyon çalışmaları sırasında iş iskelesinin kısmen çökmesi sonucunda yerine yerleştirilmekte olan revzenlerden sağ revzenin düşerek onarılamayacak şekilde tamamen, sol revzenin ise 3/4 oranında kırıldığı, davacı şirketin, işin yapımı sırasında yapıya zarar verdiğinden bahisle 4735 sayılı Kanun'un 25. ve 26. maddeleri uyarınca bir yıl süreyle kamu ihalelerine katılmaktan yasaklanmasına karar verildiği, söz konusu yasaklama kararının 26.08.2015 tarih ve

29457 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanması üzerine bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Bahse konu restorasyon işine yönelik olarak yapılan inceleme sonucunda düzenlenen 15.06.2015 tarihli muhakkik raporunda tespit edilen hususlar değerlendirildiğinde, onarım ve restorasyon işinin sözleşme ve eklerine uygun olarak yapılmadığı, 60 kg ağırlığındaki revzenlerin sökümü ve takılmasının kontrol heyetinin gözetiminde yapılması gerektiği hâlde, kontrol heyetine haber verilmeksizin, işin uzmanı olan kişinin yanında bir temizlik işçisi ve orada bulunan müteahhit firma sahibinin oğlu tarafından önemli bir eserin önemli bir parçasının takılması sırasında meydana gelen kazanın, yüklenici firmanın iş güvenliği tedbirlerini almamasından ve işin denetim yapılmaksızın uzman olmayan kişilerce yapılmasından kaynaklandığı görülmektedir.

Taşınmaz kültür varlıklarının restorasyonları sırasında meydana gelecek zararlar ile tarihi olmayan sıradan yapılardaki imalat hatalarının aynı kapsamda değerlendirilemeyeceği, davacı şirketin ihale konusu iş kapsamında sebep olduğu zararı yalnızca fiziksel anlamda giderdiği, işin geçici kabulünün yapılmış olmasının restorasyon işinin kusursuz olarak yapıldığını göstermeyeceği, dolayısıyla kültür varlığının orijinalliğinin, enderliğinin ve sanatsal değerinin geri dönüşü olmayan bir surette zarar görmesi gerçeğini değiştirmeyeceği; öte yandan, davacının ödediği tazminat ile yalnızca fiziksel zararı giderebileceği, davacı yüklenicinin kusurlu olarak 200 yıllık revzenin onarılamayacak şekilde parçalanmasına sebebiyet vermesi sonucunda tarihi bir mirasın yok olduğu dikkate alındığında, meydana gelen manevi zararın telafi edilemeyeceği açıktır